stützend, helfend.

हस्तप्राप्त Adj. = हस्तग.

हस्तप्राप्य Adj. *mit der Hand zu erlangen, — zu greifen.*

*हस्तबन्ध m. = हस्तेबन्ध.

*हस्तबिम्ब n. *das Einsalben des Körpers mit wohlriechenden Stoffen.*

हस्तभ्रष्ट Adj. *der Hand entwischt, entlaufen* 110,2.

हस्तमुक्तावलि f. Titel eines Werkes.

हस्तयत Adj. *von der Hand geschwungen.*

हस्तयोग m. *Anwendung —, Uebung der Hand.*

हस्तरत्नावली f. Titel eines Werkes.

हस्तलाघव n. 1) *Geschicklichkeit der Hände* (unter den 64 Künsten). — 2) *eine thätliche Beleidigung* MBh. 12,68,31.

हस्तलेष m. *Handzeichnung* Naish. 7,72.

हस्तलेखी f. mit कर् *zeichnen* ebend.

हस्तवत् Adj. 1) *Hände habend.* — 2) *eine geschickte Hand habend.*

हस्तवर्तम् Adv. mit dem Caus. von वर्त् *mit der Hand drehen, — zerkneten* Bhaṭṭ. 15,37.

हस्तवर्तिन् m. N. pr. eines Prinzen Daçak. 77,15.

हस्तवाप m. *Aussaat mit der Hand*, so v. a. *das Ausstreuen —, Abschiessen von Pfeilen mit einem Male* MBh. 5,23,22.

हस्तवाम Adj. *linker Hand gelegen* (Weg), auch so v. a. *falsch* MBh. 12,181,5 (हस्तावाप in allen Ausgg.). Vgl. हस्तदक्षिण.

*हस्तवारण n. = हस्तधारण 1).

हस्तविन्यास m. *Handstellung.*

हस्तवेष्य n. *Handarbeit* Tâṇḍja-Br. 6,6,13. Im Comm. °वेष्यात् und व्यापारात् zu lesen.

हस्तसंज्ञा f. *ein Zeichen mit der Hand* Gâtakam. 28. 30.

हस्तसिद्धि f. *Erwerb durch Handarbeit.*

हस्तसूत्र und *°क (H. an. 3,498. Med. j. 97) n. *eine vor der Hochzeit dem Mädchen um das Handgelenk geschlungene Schnur.*

हस्तस्थ Adj. *in der Hand befindlich, was man in seiner Hand hat* 115,4.

हस्तस्वस्तिक m. (adj. Comp. f. आ) *das Kreuzen der Hände* Mâlatîm. 73,16 (ed. Bomb. 154,1). Bâlar. 75,16.

हस्तहार्य Adj. *handgreiflich* Bâlar. 241,1.

हस्तहोम m. *ein Opfer mit der Hand.*

हस्तान्तर Adj. *handschriftlich.*

हस्ताग्नि m. N. pr. eines Mannes. Pl. *sein Geschlecht.*

हस्ताग्र n. 1) *Spitze der Hand, Finger.* °लग्न so v. a. *mit Jmd* (Gen.) *verheirathet* Paṅkat. 119, 6. — 2) *Spitze des Rüssels* Çiç. 18,49.

हस्ताङ्गुलि und °ली f. *Finger der Hand.*

हस्तादान 1) Adj. *mit der Hand fassend* Comm. zu Âpast. Çr. 10,30,6. — 2) n. *das Fassen mit der Hand* P. 3,3,40.

हस्ताभरण 1) n. *Handschmuck.* — 2) m. *eine Schlangenart.*

हस्तामलक 1) n. *a) eine Myrobalane auf der Hand* als Bild *von etwas ganz klar vor Augen Liegendem.* — *b)* Titel eines von 2) verfassten Werkes. — 2) m. N. pr. eines Autors.

हस्तामलकटीका f., हस्तामलकभाष्य n., हस्तामलकवेदान्तप्रकरण n. und हस्तामलकस्तोत्र n. (Burnell, T.) Titel.

हस्तारूढ Adj. *auf der Hand liegend*, so v. a. *klar vor Augen liegend* Hariv. 12181.

हस्तालम्ब m. *Handstütze*, so v. a. *Rettungsanker* Kathâs. 67,106.

हस्तालम्बन n. dass. Spr. 2382.

हस्तालिङ्गन (Hariv. 2,53,22) und °क n. *Umarmung.*

हस्तावनेजन n. *Waschwasser für die Hände.*

हस्तावलम्ब m. (adj. Comp. f. आ) *Stütze der Hand* 291,21. Vikr. 11,1. In übertragener Bed. so v. a. *Rettungsanker.*

हस्तावलम्बन n. dass. Hem. Par. 2,33.

हस्तावाप m. 1) *Handschutz* (gegen das Anprallen der Bogensehne). — 2) MBh. 12,23,22 fehlerhaft für हस्तवाम.

हस्तावापिन् Adj. *mit einem Handschutz versehen* MBh. 4,55,54. Gâtakam. 26.

हस्ताहस्ति Adv. *im Handgemenge.*

हस्ताहस्तिका f. *Handgemenge* Anarghar. 42.

हस्तिक 1) entweder m. *Elephant* oder n. *eine Menge von Elephanten* MBh. 9,49,10. Nach Siddh. K. zu P. 5,3,99 m. *ein nachgebildeter Elephant.* Als Spielzeug Gâtakam. 9,70. — 2) m. *Bratspiess* Harshaḱ. 179,4. Richtiger हस्तक.

हस्तिकक्ष m. *ein best. giftiges Insect.*

*हस्तिकक्ष्य m. 1) *Tiger.* — 2) *Löwe.*

*हस्तिकच्छ m. N. pr. eines Schlangendämons.

*हस्तिकन्द m. *ein best. Knollengewächs.*

*हस्तिकरञ्ज und *°क m. *Galedupa piscidia.*

हस्तिकर्ण m. 1) Bez. *verschiedener Pflanzen.* Nach den Lexicographen *Ricinus communis, rother Ricinus, Butea frondosa* und *Arum macrorrhizum.* — 2) N. pr. *a)* *eines Wesens im Gefolge Çiva's. — *b)* eines Râkshasa. — *c)* *eines Schlangendämons. — *d)* einer Oertlichkeit.

*हस्तिकर्णक und *°कर्णदल m. *eine Art Butea.*

हस्तिकर्णपलाश m. *Butea frondosa* Mat. med. 299.

हस्तिकर्णिक n. *eine best. Art zu sitzen bei den Jogin.*

*हस्तिकर्षू gaṇa काश्यादि.

हस्तिकाश्यप m. N. pr. eines Mannes.

हस्तिकुम्भ m. N. pr. einer Felsenhöhle.

*हस्तिकोलि m. oder f. *eine Art Judendorn.*

*हस्तिकोशातकी f. *eine best. grosse Cucurbitacee.*

हस्तिगर्ता f. N. pr. einer *Vertiefung in der Erde.*

हस्तिगवाश्व n. Sg. *Elephanten, Kühe und Pferde* MBh. 1,80,11.

हस्तिगिरि m. N. pr. eines *Berges.* °चम्पू f. und °माहात्म्य n. Titel Opp. Cat. 1. Burnell, T.

हस्तिगौरीव्रतोद्यापनविधि m. Titel Burnell, T.

हस्तिघट m. Titel des 7ten Buches im Çat. Br.

*हस्तिघात Adj. *Elephanten tödtend.*

*हस्तिघोषा und *हस्तिघोषातकी f. *eine best. grosse Cucurbitacee* Râǵan. 7,171.

*हस्तिघ्न Adj. *Elephanten zu tödten vermögend.*

*हस्तिचर्म ved. *Elephantenhaut.*

हस्तिचारिन् 1) m. *Kornak* Çiç. 18,26. — 2) *f. °रिणी *Galedupa piscidia.*

हस्तिज्ञानप्रकाश m. Titel eines Werkes Sitzungsberichte der phil.-hist. Kl. der Wiener Ak. 106,480.

हस्तिजागरिक m. *Elephantenwärter* Comm. zu Harshaḱ. 443,12.

हस्तिजिह्वा f. *eine best. Ader.*

हस्तिजीविन् m. *Kornak.*

हस्तिदत्त 1) m. *Elephantenzahn.* — 2) (* m.) f. (ई) und (* n.) *Rettig.* — 3) f. ई *Tiaridium indicum* Ḱaraka 1,1.

*हस्तिदत्तक m. n. *Rettig.*

*हस्तिदत्तफला f. *Cucumis utilissimus.*

हस्तिदत्तवस्त्रमय Adj. *aus Elfenbein oder Zeug verfertigt* Hemâdri 1,657,7.

*हस्तिदाय m. N. pr. eines Mannes.

हस्तिन् 1) Adj. *a) mit Händen versehen, geschickt mit der Hand hantirend.* Ṛv. 5,64,7 vermuthet Grassmann हस्तेभिः st. हस्तिभिः. — *b)* in Verbindung mit मृग m. *das Thier mit der Hand*, d. i. *Rüssel*, älteste Bez. *des Elephanten.* Vgl. दत्तहस्तिन्. — *c) mit einem Elephanten versehen, auf einem E. sitzend.* — 2) m. *a) Elephant.* *Am Ende eines Comp. als Bez. *des Besten in seiner Art.* — *b)* * *eine best. Pflanze*, = अजमोदा. — *c)* N. pr. verschiedener Männer, unter anderen des angeblichen Gründers von हस्तिनापुर. — 3) f. हस्तिनी *a) Elephantenkuh* Çiç. 18,61. — *b)* * *eine Art He-*